

**Slavka Daković**  
**HAIKU NEVENI**

*Izdavač:*  
Štamparija „Obod” A.D. Cetinje

*Za izdavača*

*Recenzent*  
Zoran Raonić

*Tiraž:*  
250

*Štampa:*  
Štamparija „Obod” A.D. Cetinje

**Slavka Daković**

**HAIKU NEVENI**



# *ZAUSTAVLJENI TRENUCI*



\*

Pogled moj nađe  
na usni horizonta  
tvoje osmjehe

\*

Tvoji pogledi  
skidaju za mene  
zvijezde s neba

\*

Ponekad tako  
dijelimo tišinu,  
punu značenja

\*

Proljećni lahor  
pticama u sretanje  
probudi lišće

\*

Baš ovoga jutra  
sretosmo se nenadno  
i sunce granu

\*

Bijeli leptir  
u tvojoj crnoj kosi  
zna da si cvijet

\*

„Ne veni, ne veni”  
šapuću mi neveni  
utjehu neku

\*

Ovog proljeća  
rodi se tvoja pjesma  
u znaku žudnje

\*

Listaju lipe,  
osmjeh licem prosine  
sjećanjem cvijeta.

\*

Kad se udruže  
ljubav trna i ruže,  
ljepota boli



\*

Ponekad tako  
uživam u tišini  
tvoju prisutnost

\*

Znala bih gdje ću  
da sam cvjetna latica,  
u čiji haiku.

\*

Priroda čeka  
lirski zapis proljeća,  
pa da zapjeva.

\*

Brod je sve bliže,  
luka ga vjerno čeka  
galeb me sreća

\*

Noćas prozbori  
snagom iskonske čežnje  
srce pjesnika

\*

Proljeće šeta  
u nekom novom stilu  
duž drvoreda

\*

Radosna beba  
svoj lik iz ogledala  
zove u igri.

\*

Zrno pijeska  
sanja da je biser  
u srcu školjke

\*

Gle, žuti leptir  
na crvenom cvijetu  
moje haljine.

\*

Očev rukopis!  
vaskrsava djetinjstvo  
i nježnost dlana

\*

Cvjetna latica  
vezena na jastuku  
tumači snove.

\*

Tišina noćna.  
Oslušni: neko pjesmom  
liječi dušu

\*

Nasmijan mjesec  
u tamnom oku mora  
lik svoj ogleda

\*

Šumor šišarke  
naglašava tišinu  
koja nas ovi.

\*

Mlijeko kipi,  
a ona gleda lišće  
kako se njiše

\*

Crveno srce  
u njemu zapisano:  
Slaven i Sanja

\*

Iz davnih dana  
zašume uspomene  
u sjenci granja

\*

Jedan prijatelj  
pobožno cjeliva krst  
na njenom dekolteu

\*

Gle, ljubičica  
proviruje iz žbunja  
i miris širi

\*

Dolijeću laste  
Proljeće ih pozdravlja  
prvim listanjem

\*

Sa plavog svoda  
osmjehuje se sunce  
na usni jutra.

\*

Presaðen cvijet  
sa čežnjom posmatra  
rosni proplanak

\*

Prvi narcisi  
u jutarnjoj rosi  
svoj odraz traže

\*

Napokon susret!  
Duga poslije kiše  
radost u srcu

\*

Cvjetnu livadu  
mala dječja bojanka  
vjerno dočara

\*

Svitanje jutra  
snove minule noći  
zasijeni

\*

Noću, dok pišem,  
sjenka moje olovke  
između redova.

\*

- Ej ti!, Ej, ti-ti!  
odgovaraju brda  
djeci odjekom.

\*

Dječak - kapetan  
papirnim brodom juri  
žabe - gusare.

\*

Listaju lipe,  
u njihovim sjenkama  
naša sjećanja

\*

U krošnji lipa  
sprema se za nastup  
ptičiji orkestar

\*

U drvoredu,  
kao na modnoj pisti,  
cvjetne haljine.

\*

Iz žardinjere  
procvjetali neveni  
mame šetače

\*

Jutarnje sunce  
mlade ljljane miluje  
u sjaju rose.

\*

Čuje se šapat  
u sjenci jorgovana,  
neka romansa

\*

Da li sanjaju  
vrbe pored rijeke  
drugu obalu?

\*

U Crnoj Gori  
zbore: „Izgore ka' Njegoš  
za Lesendrom!”

\*

Pamtim: te noći  
zvijezde su drhtale  
zbog nas, u vodi.

\*

Bijeli oblak,  
slika na mom prozoru -  
čežnja daljina

\*

Sniježni Lovćen  
grli svoje Cetinje  
i cvijetnu Boku.



\*

Našu ljulašku;  
na grani stare trešnje  
vjetrovi njišu.

\*

Sklad je prirode  
ptičja arhitektura  
pod našom strehom

\*

Vatromet boja:  
Sunce tone u more -  
slika iz snova.

\*

Na raskrsnici  
oni se pozdravljaju  
sami sa sobom

\*

Sat-kula zvoni  
na trgu Belaviste  
susret u podne

\*

U Njegoševoj  
na izlogu „Luče” - Luča -  
koliko svjetlosti!

\*

Listaju lipe  
lastama u sretanje -  
praznik proljeća

\*

Opojan miris  
probeharale trešnje  
budi zujanje

\*

Čuj kako kiša  
dobuje našim krovom  
tam-tam muzikom

\*

U hladu lipe  
na Balšića pazaru  
naš sto još čeka

\*

Gušter se sunča  
na obližnjoj stijeni,  
mačka prikrada

\*

Na žaropeku  
voda u kamenici -  
skrivena oaza

\*

Pas šarplaninac  
u svojoj kućarici  
ugosti mače

\*

Đedov uljanik  
čuva melemne trave  
za svaku boljku

\*

Zečevi i psi  
združili se u selu,  
čeljad u svađi

\*

Pod hrastom ptiče  
ispalo iz gnijezda  
doziva majku

\*

Voćnjak cvatu  
„I proljeće i jesen” -  
misli starica

\*

Šumski puteljak  
Vodi me u dubine...  
sjenke prate

\*

Razvigor budi  
pupoljke uspavane  
sa horom ptica

\*

Ljupka pečurka  
pod crvenim šeširom  
otrov sakriva

\*

Utapam svoj lik  
u tajanstvo dubine,  
u tvoje oči.

\*

Đurđevak snježni -  
osmijeh na licu majke,  
suze biserne.

\*

Kaćuni kite  
poljanu zavičajnu  
kao za svadbu

\*

Naša imena  
na kamenom počivalu  
niko ne buše

\*

U kamenici  
samo još grsti vode  
za toliku žeđ

\*

Momci igraju  
kamena s ramena,  
djevojke - prstena.

\*

Skupština sela  
na kamenom gubnu  
Protest - vrijeme!

\*

Ona u bašti,  
cvijet otvara oči,  
on na prozoru

\*

Listanjem lipa  
zazeleni oaza  
kamenog mora

\*

Maj ima razlog  
za svečanost i pjesmu,  
a vrba žalna

\*

Suncokret lice  
prema suncu okreće,  
a ona skriva.

\*

Vlati šum tihi  
u san mi se utkriva -  
tvoji šapati

\*

Na slici živi  
djetinjstvo bosonogo -  
uzdasi majke

\*

Proljeće virnu  
topolama u njedra,  
pjesnik se prenu

\*

Trešnju okiti  
vijenac od behara -  
uzdah djevojke

\*

Pismo u boci!  
Sudbina nekog, možda,  
u mojoj ruci

\*

Djelić sjećanja:  
pristanište oživje,  
brod uplovljava

\*

Raskoš proljeća,  
a misli obuzima  
jesen daleka.

\*

Vrelina ljeta  
već presahlu rijeku  
zove sa mosta.

\*

Prve latice  
otvara povjetarac  
mirisom cvijetnim.



\*

Potok planinski  
melodiju života  
pjeva u šumi.

\*

Olujne noći  
majčina uspavanka  
anđele dozva

\*

Jutarnja rumen  
ružu sunca probudi  
na plavoj svili.

\*

Tišini noćnoj  
zvijezda padalica  
ispuni želju

\*

Pramenje magle  
rastjeraše vjetrovi  
i sunce granu



*ZAUSTAVLJENI  
TRENUCI II*



\*

Žubor fontane  
tišinu trga oživje  
uz vrisak djece

\*

Duboko u noć  
koraci odzvanjaju  
našom ulicom

\*

Ulična svjetla  
gusti mrak rastjeruju,  
a sjenke rastu

\*

Dječji klikeri  
padaju trotoarom  
plač ih doziva

\*

Odzvanja podne  
golubje jato sletje  
gdje dječak čeka

\*

Lasta doziva  
ispalo iz gnijezda  
goluzdravo ptiče

\*

Na mom balkonu  
lasta gnijezdo svija,  
slamku po slamku

\*

Tišinu noći  
ritam klavijature  
jedino budi

\*

I ove noći  
posmatra me kroz prozor  
nasmijan mjesec

\*

Uvijek tako  
dok napuštamo luku,  
galeb krikom...

\*

Njegovo lice  
cvijet oleandera -  
otrov u srcu

\*

Klizimo vodom,  
samo se vesla čuju  
i srca ritam

\*

S našeg balkona  
zagrljaj neba i mora  
vidik doseže

\*

Dok voz odlazi  
pogled za njim putuje -  
samoća osta.

\*

U Herceg Novom  
mimoze i mažoretke  
divno cvjetaju

\*

Tišina noći,  
samo se sa obale  
klapa čuje

\*

Dok tražim školjke,  
jež nađe stopalo moje  
boso, na plaži.

\*

Svjetlost fenjera  
ribara povratak prati,  
sreta ih selo

\*

Noću svijetli  
ostrvo u daljini -  
usidreni brod

\*

Svojim cvjetanjem  
mirisne magnolije  
omame čula.



\*

Na horizontu  
pomaljaju se jedra...  
Ko li ih čeka?

\*

Uzlet galeba  
probudi me iz snova,  
sjetih se tebe

\*

Ta hrid u moru  
podsjeti ga na ženu  
koja ga čeka

\*

Gle, Herceg-Novi  
u nebo stalno raste -  
dodirne sunce.

\*

Sazvježđem blista  
Šetalište Pet Danica -  
svjetlosti ime

\*

Sa Belaviste  
turisti i golubovi  
šalju pozdrave.

\*

U maloj crkvi  
naš svetac spomen čuva  
na davnu čeljad

\*

Grana masline  
na topu, uz obalu  
da mir čuvaju

\*

Na trgu grada  
Branko Čopić u bronzi...  
smijeh i suze

\*

Opojan miris  
agava i tamarisa  
i ukus soli

\*

Rijeka ljudi  
u ogledalu mora,  
sunce na dlanu

\*

Ko li sad šeta  
Ulicom Marka Cara,  
narandže ko bere?

\*

Oblaci nebom  
suncokret sunce sluti,  
lice okreće.

\*

Jugo donosi  
Miris mora i soli  
u predvečerje

\*

Duboko u noć  
zaokupi maštanja  
svjetlost zvijezda

\*

Nestašluk vjetra  
prevrće suncobrane,  
nosi šešire.

\*

Čuj taj refren!  
talasi zapljuskuju  
morske hridi

\*

Dječak se igra  
bacanjem kamenčića:  
Tok! Tok! - na vodi

\*

Oblutak crta  
koncentrične krugove  
padom u vodu

\*

U polutama  
lepet slijepog miša  
zbuni šetače.

\*

Papirni brodić  
vješto vodi plićakom  
dječak - kapetan

\*

Pažnju privuče  
divna šara u žbunju -  
kad tamo - zmija

\*

Zmija lakomo  
zinula prema žabi -  
krupan zalogaj!

\*

Svoje gnijezdo  
po povratku s juga  
popravlja lasta

\*

U cvjetnom vrtu  
kornjača uživa dugo  
zaštitu djece

\*

Djeca igraju  
„vuka i jagnjeta”,  
vučjak ih čuva.

\*

Čuj, djevojčica  
barbiki svojoj priča  
bajku za laku noć.

\*

Prvi koraci,  
a lopta skače sama -  
kako je stići.

\*

Unučad slave  
đedov stoti rođendan.  
svijeće gase sami.

\*

Mačka u krilu,  
majka vrti vreteno -  
duet predenja.

\*

Veliki petak  
Ona još farba kosu -  
jaja čekaju.

\*

Usamljen ribar  
čeka na morskoj hridi -  
mlad mjesec peca.

\*

Na korzou se  
sretaju naši pogledi  
suprotnim smjerom

\*

U osvit jutra  
istom me pjesmom budi  
isti slavuj

\*

Dodir tišine  
duboka sanjarenja  
moja pokrene.

\*

Žubor izvora  
na Karači, probudi  
sjećanja mnoga

\*

Oдох na potok  
gdje žubori djetinjstvo,  
a tamo suša.

\*

Jubilej mature  
okuplja prijatelje  
on - u sjećanju

\*

Pjesma mladosti  
ispuni Dom za stare -  
prkos vremenu!

\*

Moj haiku  
lagani zemljotres  
malo pomjeri.



\*

Otvaram prozor  
da miris i svježina  
proljeća uđe.

\*

Jedan oblačak  
prekomponova sliku -  
namignu suncu

\*

Trenut po trenut,  
zaljubih se u haiku -  
ne odoljeh mu.

\*

Procvale lipa  
sa mnom miris dijele  
za novu pjesmu

\*

Sa trotoara,  
čim osjetiše mačku,  
prhnuše vrapci



# *ČAROLIJA NA MORU*



\*

Cvjeta daleka  
egzotična ljepota  
u našem vrtu

\*

Pjesma sirena  
u modrim dubinama  
mami mornare

\*

Osmjesi drage  
biser rumenog jutra -  
čežnja za domom

\*

Daleka mora,  
dugi sivi vidici  
i krik galeba.

\*

Čežnjom mornari  
savladavaju bure  
do svoje luke.

\*

Snovi o domu:  
svjetionici spasa,  
smiraj talasa.

\*

Krunice cvijeta  
usnule čežnje bude -  
valove ljube.

\*

Osmijeh drage  
sunčanu pređu splete -  
zarobi srce.

\*

Dižu se jedra  
dok cvjetaju đardini,  
miris ih prati.

\*

Zrak sunca virnu  
u oko kamelije -  
probudi jutro.

\*

Ožive fešte  
i pjesma harlekina  
na praznik vina

\*

Latica cvijeta  
ćarlija na povjetarcu -  
osmjeh proljeća

\*

U snu mornara  
daleka skalinada  
na mjesečini.

\*

Pučina sinja...  
samo pružaju ruke  
daleke luke.

\*

Pismo u boci  
obala druga čeka -  
radost daleka.

\*

Na horizontu  
sunce lagano crta  
crvenu ružu.

\*

Vrtlozi mora  
sniježnim svjetlucaњem  
stvaraju privid

\*

Pružene ruke  
daljina što se ljube -  
obrisi luke.

\*

Sunce miluje  
usamljenu obalu -  
zracima zlata.

\*

Bijesno more  
srdito se propinje  
olujnim vjetrom



# *NOĆNI FERALI*



\*

Jadranke nema...  
u njenom dvorištu  
cvjetaju lipe

\*

Noćni ferali  
osvjetljavaju sjenke  
i uspomene

\*

Krstarenje dugo,  
samo srce svijeta  
strpljivo čeka.

\*

Tvoje ruke  
u zagrljaj se šire  
do zavičaja

\*

Naša zastava  
visoko sa jarbola  
maše sretanjem



# *ČOVJEK U MORU*



\*

Čitave noći  
borba sa talasima -  
jutarnji smiraj

\*

Uprkos buri,  
borba prsa u prsa  
sa talasima.

\*

Veliki talas  
i mali od palube  
vješto savlada.

\*

Podvig posade  
kapetan dočarava  
u svom dnevniku

\*

Daleka zemlja  
ponudi iskušenja,  
ljubav ostaje

\*

Vijać po vijać,  
novim izazovima  
zovu daljine.

\*

Sivilo neba  
pljusak spaja sa morem -  
- Post nubila febus!

\*

Daleke luke...  
Na brod dugo čekaju  
pružene ruke.

\*

„Čovjek u moru!  
čovjek u moru!” - vika,  
i eto spasa.

\*

Lasta na jarbolu  
kao pozdrav daljina,  
iz zavičaja.



\*

Nemirnom srcu  
egzotičnu magiju  
more probudi.

\*

Na mirnom moru  
srebrnasti trag broda  
delfin slijedi.

\*

Duga plovidba  
sinjim prostranstvima, i -  
„Kopno na vidiku!”

\*

Šetača rivom,  
sa uzburkanog mora  
talas okupa.

\*

Jugo donosi  
pijesak iz daljina,  
boju Sahare.



# *RITAM ZANOSA*



\*

Daljina dođe  
na krilima vjetrova -  
probudi želje

\*

Mimoza kiti  
trgove i palate -  
osmijeh proljeća

\*

Muzika budi  
zaboravljene čari,  
ritam zanosa

\*

More donosi  
sa okićenog broda  
pjesmu klape.

\*

U mome stihu  
trepere mandoline  
u ritmu srca.

\*

Tvoji šapati  
uz šapat maestrala -  
romansa prava.

\*

More dočara  
uzbudljive trenutke  
na mjesečini

\*

Opet ožive  
plesni podijumi  
u novom ritmu.

\*

U dugoj šetnji  
mjesec nas vjerno prati,  
sjenke čuvaju.

\*

Skrivena školjka  
šapuće naše tajne  
svome biseru

\*

Naši koraci  
jedini odzvanjaju  
pločnikom grada.

\*

Noć od sedefa  
oboji naše snove  
novim zanosom.

\*

Dok riva ćuti,  
oslušujemo tišinu  
i šapat mora.

\*

Zašume vesla  
i udaljene barke  
koje nas prenu

\*

Lice mjeseca  
ogleda se u vodi -  
sjenka ga sakri.





# *SA SKALINA*



\*

Na skalinama  
pod mojim prozorom  
muzika tiha

\*

Mjesec ulovi  
povratak ribara  
svojom mrežom

\*

Treptaj gitare  
na trgu Belaviste -  
komšija Edo

\*

Ponoćne ure  
u dubokoj tišini  
sat otkucava

\*

Vjetar sa mora  
lahori mi u kosi,  
dodir prstiju.

\*

Stari morski vuk  
na skalinama noću  
pričom uzbudi

\*

Po krovovima  
gugutke se gnijezde -  
veseli gugut.

\*

More pjenuša  
biseri se obala  
u sjenci palmi

\*

Cvijet kaktusa  
vješto čuvaju bodlje  
od svih grubosti.

\*

Daleko doseže  
pogled s naših skalina -  
morsko zrcalo.

\*

Skalini vode  
u mirisne vrtove  
skoro do mora

\*

Majka je nekad  
ljubavlju napajala  
svoje nevene

\*

Lahor zakiti  
cvjetnim laticama  
sijedu kosu

\*

Maestral njiše  
cvjetne grane narandže  
na mjesečini

\*

Ispod skalina  
u srcu naše bašte  
crvene ruže.

\*

Bujno cvjetanje  
raskošne hortenzije  
baštom se šire.

\*

Na skalinama  
kupaju nas mirisi  
u predvečerja

\*

Opojan miris  
golica nam nozdrve  
uzbudi čula.

\*

Na skalinama  
pjesma klape se ori  
skoro do zore

\*

Nasmijan mjesec  
proviruju iz granja  
mami uzdahe

DAN SV. VLAHA





\*

Čari mladosti  
đardini Dubrovnika  
nose u duši

\*

Stari gradovi  
stara su prijateljstva,  
stare ljubavi

\*

„Livertas” juri  
Dubrovniku u susret -  
sjećanja bole...

\*

Znamenje grada  
čuva drevne ikone  
minulih ljeta

\*

Stari gospari  
plijene svojim šarmom  
i gostoprimstvom.

\*

Zidine pune  
tajanstvenih legendi -  
Dan svetog Vlaha

\*

U ljetnjoj noći  
kazališnim igrama  
Grad-gospar živi

\*

Na trgu grada  
jato golubova -  
šeta sa nama

\*

Mi na Stradunu  
zagledani u beskraj -  
u sebe same.

\*

Ne odolimo  
čarima Dubrovnika  
ni usred sjete

*NISKA BISERA*



\*

Haiku vodi  
nekim svojim stazama -  
začarao me

\*

Vraćam se moru  
gdje me uvijek sreta  
niska bisera.

\*

Mi sandolinom  
bojama predvečerja  
pravo u susret

\*

Na mirnoj vodi  
jedino vesala šum  
struji tišinom

\*

Naše ćutanje  
veče čarobnim čine  
na pjesmu liči

\*

Obuzima me  
čarolija trenutka  
ovaj haiku.

\*

Kajsija zrelih  
miris se voćnjakom širi  
u boji sunca.

\*

Udaljena jedra  
mašu mi sa pučine  
željenom slikom

\*

Oko zaliva  
blistaju svijetla  
sjajem zvijezda

\*

Moje bodrenje  
takmičaru jedrenja  
vjetar u jedra

## *OPET U MORU*





\*

Svježina stiže  
sa sjajem večernjače,  
more toplije.

\*

S dolaskom broda  
talasi se propinju:  
brda na moru.

\*

Smjele kupače  
valovi poklapaju  
uz vrisak djece.

\*

Sve se utiša  
pred nama vidik puca:  
otvara more

\*

Sunce se ogleda  
u plavim dubinama,  
titraju zraci.

\*

Uz svjetlucanje  
zraci se prelamaju -  
optička varka.

\*

Na pustoj rivi  
naše se sjenke ljube  
na mjesecini

\*

Baš na raskršću  
sretanje naših puteva  
životu liči

\*

Nad nama blista  
magija punog mjeseca -  
u srcu plima

\*

More nam šumi  
neku novu romansu  
na mjesecini

*NOKTURNO  
MAESTRALA*



\*

Tišinu noći  
maestral nježno budi  
svojim nokturnom

\*

Svjetla na moru  
sa usidrenih barki  
sjenke zanjišu.

\*

U starom gradu  
srebrnaste svjetlosti  
prepliću sjenke.

\*

Duboko u noć  
šetalište opusti,  
mi ostajemo

\*

Mali skalini  
pamte davne romanse  
velikih ljubavi



*U JEKU FEŠTE*





\*

Berba mimoze  
u jeku velike fešte  
more mirisa.

\*

Radosne fešte  
karnevala na moru,  
Maškare plešu.

\*

Smijeh i suze  
primorskih feštađuna  
sve očarava.

\*

Okićene barke  
u sjaju bokeške noći -  
posebne draži

\*

Mir noćnih ura...  
čuje se sa Straduna  
tiha šansona.

\*

Čvrsto se grle  
brda oko zaliva -  
crnogorsko kolo

\*

Lovćenske vile  
krišom oglednu lice  
u zrcalu mora

\*

Sirene broda  
najavljuje obali  
snažan zagrljaj.

\*

Sunce se budi  
školjka šapuće algi:  
„Kaži dragička!”

\*

Ploveći dugo  
dalekim tuđim morima,  
zaželje svoje.

*MORE MIRISA  
I DRUGE ČARI*



\*

Crvena ruža  
mirisom i držanjem  
prava kraljica

\*

Znaš li zašto  
crvene karanfile  
vole reveri?

\*

Crna orhideja  
posebno obožava  
bjelinu svile.

\*

Ne ide na bal,  
iako sva u svili -  
svilena buba.

\*

Svojim mirisom  
ljubičica iz žbunja  
nadmaši druge.

\*

Suce ih prži -  
njihov suncobran drugom  
hlada pruža.

\*

Na vjenčanju,  
čar svečanog trenutka...  
mobilni zvoni.

\*

Svijetlim tragom  
zvijezda padalica  
mami poglede.

\*

Malena ptica,  
a beskraj okeana  
prelijeće.

\*

Bura na moru  
razbaruši i čupa  
snažno drveće.

\*

Bliži se ponoć  
haiku po haiku -  
odoše snovi.

\*

Tik-tak! odzvanja,  
narušava mi tišinu...  
vrijeme stoji.

\*

Cvijet iz bašte  
onaj sa balkona gleda  
sa puno čežnje.

\*

Sunce proviri  
u krošnje maslinjaka -  
donosi zrenje.

\*

Po stoti put  
golub sa granom masline -  
uzalud!

\*

U šumu mora  
slušam najljepšu pjesmu -  
tvoje šapate.

\*

Bijela ruža  
na mom crnom šeširu -  
poklon od tebe

\*

Mirisna ruža  
tvojom rukom ubrana  
kapljica krvi

\*

Ove sezone  
tačkice buba-mare  
novi hit mode

\*

Da li je lasti  
neki daleki rođak  
lastin rep?



\*

Umorna jata  
nekad brodovi nose  
do zavičaja.

\*

Nemoćna ptica  
izostala iz jata -  
kakva sudbina

\*

Galebovi krikom  
selice ispraćaju  
u neizvjesnost.

\*

Šišarke s bora  
vjeverica obara  
na dječije glave

\*

Jedna za drugom  
šišarka za šišarkom  
šuška li - šuška.



*SUNCE MOG SELA*



\*

Maglina skriva  
iza dalekih brda  
sunce mog sela.

\*

Tamo se zlate  
mirisni proplanci  
u kamenjaru

\*

U zavičaju  
mirisnom svježinom  
vazduh opija

\*

Ljudi otišli  
već oronule kuće  
ptice utješe

\*

Zarastle travom  
njive čekaju rala  
da zemlja zamiriše

\*

Trave na poljani  
s proljeća zažele  
igru jagnjadi.

\*

Samo ka gradu  
putevi ispraćaju,  
a selo čeka.

\*

Svijet djetinjstva  
oživi u snovima  
sve stare priče

\*

Grane oraha  
šire se u zagrljaj  
željne sretanja.

\*

Jabuka cvjeta  
kalem je dobro primljen,  
a tebe nema.

\*

Greda iznad kuće  
zaželje da opet bude  
naš vidikovac

\*

U uljaniku  
nane i ljubičica  
i sad mirišu.

\*

Pored lučnjaka  
naša kajsija sreća  
puna cvijeta.

\*

U lokvanjima  
čuje se kreket žaba  
u predvečerja

\*

Bijela lipa  
brižljivo čuva kuću  
i crnu ribizlu

\*

Sunce na pragu  
obasjava prazninu  
u mome srcu

\*

Sve vode pune.  
Pamtim velike žeđi -  
prazna burila.

\*

Utihla igra  
djece na poljanama  
sa jagnjadima.

\*

Naša jasika  
treperi u visini  
puna sjećanja

\*

Čitava šuma  
tajanstvena u noći,  
puna zvijezda.



\*

I list na grani,  
sluteći moje snove,  
treperi jače.

\*

Sunce mog sela  
još može da ugrije  
ozebla srca.

\*

Kroz kamenjare  
staze do samog neba  
ka vrhu vode.

\*

U prisojima  
sunce predjelom vlada  
sve do smiraja

\*

Ruža sutona  
nebeskim vrtom cvjeta  
iznad mog sela.

\*

Još ima pjesme  
iz đevojačkih grla  
u tiho veče

\*

Sunce mog sela  
snagom duboke čežnje  
oblake sklanja

\*

U šumarcima  
ptice se dozivaju  
svojim cvrkutom

\*

Veselom šumom  
glasnu se kukavica:  
- Ku-ku! ku-ku!

\*

Na proplancima  
procvale gorske ruže  
mirišu pčele

# *TOPLINA DOMA*



\*

Sjaj petrolejke  
ne mogu da zasijene  
ni reflektori

\*

Mitska bića  
iz davnih bajki ožive  
u mojim snima.

\*

Jedan plamičak  
petrolejke na zidu  
a mnoštvo sjenki

\*

Sjenke igraju  
novu predstavu neku  
iz davne bajke.

\*

Vreteno majke  
sve deblje i bjelje  
izmiče vuni

\*

Otac uz lampu  
novine dugo čita -  
bore na čelu

\*

Đedova lula  
koluta dimovima  
do tavanice

\*

Hljeb sa crepulje  
miriše ispod sača  
pokrita žarom

\*

Kuća se topli  
dobrim cerovim žarom  
i divnom pričom

\*

Raspaljen plamen  
diže se sa ognjišta,  
verige liže

\*

Crvenkast plamen  
doseže u visine,  
crn kotlić liže

\*

Provrela voda  
pramenjem pare ovi  
duge verige.

\*

Nižu se priče...  
Toplina našeg doma  
opet nas grije.

\*

Sve do svitanja  
zapretano ognjište  
vatru nam čuva

\*

U san se tone  
grleći svu toplinu  
minulog dana.

\*

Iz krošnje lipe  
mjesec kroz prozor viri,  
nas obasjava.

\*

Molitva majke  
mir naših snova čuva  
u tihom bdjenju

\*

Našega sveca  
mjesec obasjava  
svojim kandilom

\*

Anđeli snova  
usliše molitve majke  
za naše spokoje.

\*

Rađanje jutra  
kokot glasno objavi  
svitanje: „Kukuriku”.



\*

U svježem jutro  
miris kafe se širi,  
vatra pucketeta.

\*

Sunce kroz prozor  
pomalja svoje lice  
da nas pozdravi.

\*

Veseli žagor  
ispuni našu kuću  
u susret danu.

\*

Sunce ulazi  
preko našega praga,  
radost unosi.

\*

Iz krošnje lipa  
ptice dijele s nama  
radosti jutra



*APRILSKE ŠALE I ZBILJE*



\*

Na mlado lišće  
sruči se pljusak snažan  
uz drhtaj granja

\*

Sijevnu munja  
preko olujnog neba,  
uz tresak groma.

\*

Nježnost behara  
prekri nenadni snijeg  
i grubost mraza.

\*

Iz vedra neba  
sniježne pahuljice -  
aprilska šala.

\*

I iz snijega  
cvjetovi proviruju  
da ne zakasne

\*

Aprilska kiša  
umiva lice grada -  
prolječno slavlje.

\*

Zrak sunca virnu  
kroz bijele oblake  
travi u susret.

\*

U parkovima  
kišama okupane  
bujaju trave.

\*

Sunce dragulje  
čarolijom prosipa  
na drvorede

\*

Cvrkuti ptica  
opet radosti bude  
u srcu ljudi.

\*

U vrtovima  
proljeće cvjetove budi  
zracima sunca

\*

U Gradskom parku  
povjetarac u granju  
lahori, lahori...

\*

Pozdraviše me  
mirisom jorgovani  
u sjaju rose

\*

U kapi rose  
zaljubljeni narcisi  
lice oglednu.

\*

Podariše mi  
prvi procvati ljiljani  
tvoje nježnosti

\*

U šumarku me  
cvijet jagorčevine  
veselo sreta

\*

Tiho, sve tiše -  
uspavanku pjevuši  
mlado lišće.

\*

Drhtaji breze  
u tajanstvima neba  
uzbuđuju me.

\*

Radost probudi  
grgoljenje potoka  
u mome srcu.

\*

Plahost srne  
na obali rijeke  
začara lovca.



\*

Pjesma slavuja  
umilno iz sna budi,  
budilnik stresno.

\*

Kristalno nebo  
probudi davne žudnje  
svojim beskrajem.

\*

U plavet oka  
nasmijanog različka  
vedrina neba.

\*

Zrak sunca blago  
buđenje jednog cvijeta  
osmišljava.

\*

Golubje jato  
doletje u sretanje  
pticama s juga

\*

Zrikavac zrika  
Svojim refrenom budi  
usnule vlati

\*

Tvoju mi pjesmu  
iz udaljene šume  
donese vjetar.

\*

Cvijet u kosi  
podari novu nježnost -  
tvoje pozdrave.

\*

Mlada šuma  
maše mi iz daljine  
zelenim velom.

\*

Cvjetnu livadu  
presađujem u srce  
ove pjesme

*U NOČI*



\*

Tišinu noći  
treperenje zvijezda  
zanosnom čini

\*

Okriljem noći  
lagano putujemo  
mjesec i ja.

\*

I u osami  
putevima života  
sjenka me prati

\*

U pomrčini  
na razbojima noći  
mjeseca tkanje

\*

Iskra po iskra,  
tako se razgorela  
vatra u srcu.

\*

Da mi je znati  
što mi te svake noći  
u san utkiva.

\*

Dok otvaram  
prozore na sjećanju.  
zatvaram vrata.

\*

Ponekad noću  
zašume uspomene  
u susret danu.

\*

Ulicom pustom  
usamljene korake  
ispraća kiša.

\*

Tišina noći  
oživi uspomene  
šumorom juga

\*

Oslušni samo  
duboko u tišini  
eho svog zova.

\*

Tajanstvo noći  
u sjaju mjesecine  
oživi sjenke.

\*

Njiše se lišće  
u sjenkama drveća  
i šumi, šumi...

\*

U gluhoj noći,  
sama, Senka se plaši  
i svoje sjenke.

\*

Čuj ritam srca  
kako za drugim srcem  
kuca u noći.





*ARGENTINSKI TANGO*



\*

Na Kanli-kuli  
svijetla pozornice  
u ljetnoj noći.

\*

Malena klupa  
strpljivo na nas čeka  
u sjenci palme.

\*

Gle, sjenke plešu  
argentinski tango  
na mjesečini.

\*

Palmino lišće  
svunoć mi šapuće  
tvoje stihove.

\*

Prvi plesni par  
na podijum za igru  
posljednji osta.

\*

Sjenke se grle  
izvode piruete  
u ritmu muzike

\*

Udaljuju se,  
opet sretaju strasno  
i u krug vrte

\*

Ritam ih prati  
i one prate ritam  
u znaku žudnje

\*

Mjesec prostire,  
svoje zrake od sedefa  
da ih zakiti

\*

Plešu palme,  
plešu i naše sjenke  
mi u ekstazi.

*NA MJESEČINI*



\*

Gledamo zaneseni  
čari punog mjeseca  
u magnovenju

\*

Jedna zvijezda  
ljubomorno čuva sjaj  
mjeseca pratnju

\*

Sedefast broš  
na tamnoj svili noći  
prosipa čini

\*

Čarolija mami  
i tiha jeza raste  
u krilu srebrne noći

\*

Mjesec poznaje  
sve naše tajne staze  
zato se smješka

\*

Nasmijan mjesec  
ogleda se u moru  
za naš užitak

\*

Duboko u noć  
neko zatvara škure,  
škripa se čuje

\*

Mjesec je gleda  
kako sa svog balkona  
broji zvijezde

\*

Talas odnosi  
sa pješčane plaže  
nemare ljudi

\*

Noći na moru  
prostiru mjesečinu  
za naše šetnje



*NEVENI*



\*

Sunce probudi  
iz sjećanja dalekog  
miris nevena

\*

Svaka latica  
biserna suza nevena  
na mome licu

\*

Našu trešnju  
proljeće zanevjesti  
mirisnim velom

\*

Dašak vjetra  
puhar maslačka nosi,  
leptir ga prati.

\*

Rumeno lice  
u zlatnim kovrdžama,  
bulka u žitu

\*

Šumor ševarja  
došaptava mi tajnu  
usnulih vlati

\*

Noć nagovijesti  
drugačija značenja  
slutnjom daljina

\*

Vjetar virnu  
topoli u njedra,  
kad tamo - ptiče

\*

Mjesec zavodi  
usamljenu brezu  
magičnim sjajem

\*

Planina blista  
dijademom zvijezda  
na svome čelu

\*

Treperava svjetlost  
pomjera izdužene sjenke  
i one plešu

\*

Šapat dopuni  
čaroliju trenutka  
na mjesečini

\*

Rijeka i ja  
tako da u nedogled...  
praćene vjetrom

\*

Horizontom  
noć već vlada, i pali  
svoje fenjere

\*

Latica nevena  
u starom spomenaru -  
naše proljeće

\*

Nježnost tvog dlana  
još pamti moja kosa,  
a vjetru krivo

\*

Tvoji osmjesi  
neveni u mom srcu -  
ne veni, ne veni...

\*

Tvoji stihovi  
zapis jednog proljeća  
u srcu, duboko.

\*

Tvoji pogledi  
sunce na mojem licu  
čežnja u srcu.

\*

Cvijet nevena  
blistav u mojoj kosi  
tvoj znak ljubavi.

\*

Naši koraci  
na cvjetnoj stazi utihli,  
sunca zrači.

\*

Dječje radosti -  
zvijezde morskih dubina  
na mome dlanu.

\*

Naša sretanja  
trenuci kao vječnost -  
znaci nevena

\*

Laticu po laticu,  
sunce lagano budi  
cvijet nevena.

\*

Jutarnja rosa  
na suncu biserjem kiti  
lice nevena

\*

Cvijet nevena  
leptira u gostima  
nektarom nudi.

\*

Gorsko oko  
namignu žednoj srni  
na ljetnoj žegi.

\*

Opojan miris  
trave u otkosima  
uzbudi čula.

\*

Treperi jara  
na suncu u zenitu  
i cvrčak cvrči.

\*

U noćnoj tami  
svici oponašaju  
svjetlost zvijezda.



*SJAJ I SJENE*



\*

Izmiče ljeto  
najavi miris kiše  
i zlatno lišće.

\*

Mjesec me prati  
u snovima duboko  
i čuva tajne.

\*

Okrećem jastuk  
da sanjaš i ti mene  
na mjesečini

\*

Djetelina nam  
svoja četiri lista  
daje za sreću

\*

Opojan miris  
egzotične ljepote  
zove u zagrljaj

\*

U jesen mi se  
prikradaš u snove  
još pun proljeća.

\*

Romori kiše  
donose mi krišom  
tvoje pozdrave

\*

Mirisno voće  
smiješi se sa grana  
zove u berbu

\*

Eva jabuku  
Adamu opet nudi,  
zmija mudro ćuti.

\*

Dozrele dunje  
zlatno-žute i krupne -  
miris djetinjstva.

\*

U vinogradu  
zaboravljaju umor  
veseli berači

\*

Grozdovi zreli  
miris budućeg vina -  
laka omama

\*

Djevojke beru  
čokote crnog vranca  
sluteći bijeli veo.

\*

Brzo će vino  
u bačvama da briždi  
za skore svadbe

\*

Zadirkuju nas  
jesenji nestašluci  
veselom igrom

\*

Ispod šešira  
jesen u mojoj kosi,  
virnu u njedra

\*

Svojom kičicom  
prirodu preporodi,  
bojom pozlate

\*

Crveno, žuto  
pjegavo i mrko lišće  
po trotoaru.

\*

Lagano jesen  
obuzme neka sjeta,  
u naše duše ušeta.

\*

Jesenji šapat  
dozove te u moj san  
u dugoj noći.

\*

Uz romor kiše  
oživi jedna romansa  
i kišobran za dvoje.

\*

Jesen donese  
i sjaj, i sjene, i tako -  
baš, liči na mene.

\*

Uveo cvijet  
i žute pjege lišća  
presađujem u pjesmu.

\*

Kad jednom dođu  
beskrajne cetinjske kiše,  
nikad ne odu.

\*

Samo još djeca  
šljapkanjem iznenade  
jesenja ogledala.

\*

Jesenje vode  
naviru sa svih strana  
i čudno šume.

\*

Čudljive laste  
preduhitre oluje  
čim ih naslute.

\*

Lišće kestena  
jesenjom zastavom  
ispraća laste.

\*

Dugi niz nebom  
ždralove zove daljina  
i sunca zraci

\*

Cviljenjem vjetar  
ispraća ptičja jata,  
djeca im mašu.



\*

Gle, opet lišće  
vodi borbu sa vjetrom,  
posljednjom snagom.

\*

Crne se vrane  
na mokrim strnjištima,  
sluteći snijeg.

\*

Šapat pahulja  
utkiva mi se u snove -  
novom nježnošću

\*

Jedna pahulja  
na mome toplom dlanu -  
uzdah i suza.

\*

Gdje su sad one  
biserno-bijele staze  
iz naše bajke?



Slavka Daković: HAIKU NEVENI;

### Recenzija

NE VENI NEVENI

Uvažena pjesnikinja Slavka Daković, poslije obimne i više no uspjele haiku zbirke *Haiku mozaik*, javlja se sa novom knjigom, novim rukopisom haiku poezije *Haiku neveni*. I, odmah treba kazati: ova zbirka je po malo i iznenađenje, jer se odnekud povjerovalo kako se u prethodnoj knjizi sublimiralo sve ono što je poetesa u tome žanru imala da kaže. Činilo se da je dosegla zenit, jer je i tamo ispisala apsolutnu poeziju, koju je više teško dosegnuti. Draga pjesnikinja je sada nadmašila i sebe i očekivanja onih koji njen književni rad

prate. A to je zato što je njen umjetnički zenit postavljen visoko, nedostižan čak ni pogledom, mišlju. Divim se toj njenoj snazi, i duši koja tako rascvjeta u svim prilikama. I duši koja hoće to da zabilježi, da podijeli sa nama. Sa svima, i za vazda. Sada se ispostavlja da će ova nova knjiga sasvim sigurno, i srećom, zasjeniti onu prethodnu. I ne samo tu, već i neke druge knjige ove autorke. O nekim drugim autorima da i ne govorimo.

Mladenački poletno, razdragano, evo je pod cetinjskim lipama, među mimozama, na Skalinama, na Stradunu, u zavičaju, pod zvijezdama, u cvijeću i cvrkutu, na nebu. Na nebu, na kome pretežno borave pravi umjetnici. To je ono posebno parče neba gdje se kupe pjesnici svih vremena – (ne) počivši, nesmireni, (ne)rođeni, ne ... Vješta i iskusna poetesa proširuje svoj inače jako obuhvatan registar motiva, uslovljen novim iskustvima, na starim i na novim mjestima, dosegnut okom koje gleda i vidi što drugi ne vide, niti će vidjeti. Njeni haiku trenuci nijesu zaustavljeni, oni su poput bljeska koji traje. To su oživjele misli, opredmećeni snovi, vidikovci koji se otvaraju u

duši, u iskustvu, oslikani da traju, da žive, za neprolaznost, za sva vremena, za duše koje se poezijom hrane.

Pjesnikinja je svoj obiman rukopis podijelila u cikluse, čak dvadesetak njih, nejednake dužine, ali ne da bi razlučila teme i motive, nego da bi locirala određena raspoloženja i stanja, da bi umirila ushite i u haiku uvila sjete, da bi se vraćala nekim odredištima, ali i da bi im na taj način posvetila svoj poetski dar i nadahnuće koje je tamo nosi. Prepoznamo tu „Sunce mog sela“, sudbinska okružja, Lovćen i podlovćensku Crnu Goru, vječno more i neprolaznu mjesečinu koja se naselila u duši, kroz koju struje maestrali, zbilje i šale, vremena davna, ali i vremena nova, najnovija, jer autorka diše punim plućima, živi razigran život, voli mladonosno i sanja, kako i dolikuje vječitoj sanjalici. Pjeva kako priliči samo istinskim i istinitim pjesnicima. Citiraćemo ovdje neke od zanimljivih i uspjelih pjesama, pjesama koje jesu haiku, ali i više od toga:

U jesen mi se  
prikradaš u snove  
još pun proljeća.

Ponekad tako  
uživam u tišini  
tvoju prisutnost.

Znala bih gdje ću  
da sam cvjetna latica  
u čiji haiku.

Tišina noćna.  
Oslušni: neko pjesmom  
liječi dušu.

Proljeće virnu  
topolama u njedra,  
pjesnik se prenu.

Jadranke nema –  
U njenom dvorištu  
cvjetaju lipe.

U noćnoj tami  
svici oponašaju  
svjetlost zvijezda.

Obuzima me  
čarolija trenutka  
ovaj haiku.

Berba mimoze  
- u jeku velike fešte  
more mirisa.

Čežnjom mornari  
savlađuju bure  
do svoje luke.

Bliži se ponoć  
haiku po haiku  
odoše snovi.

Mjesec me prati  
u snovima duboko  
i čuva tajne.

Moj haiku  
lagani zemljotres  
malo pomjeri.

Greda iznad kuće  
zaželje da opet bude  
naš vidikovac.

Naša jasika  
treperi u visini  
puna sjećanja.

Sunce mog sela  
još može da ugrije  
ozebla srca.

I ove noći  
posmatra me kroz prozor  
nasmijan mjesec.

Tvoje mi pjesme  
iz udaljene šume  
donosi vjetar.

Čuj ritam srca  
kako za drugim srcom  
kuca u noći.

Cvijet nevena  
blistav u mojoj kosi  
tvoj znak ljubavi.

Svaka latica  
biserna suza nevena  
na mome licu.

Tvoji osmjesi  
neveni u mom srcu  
– ne veni, ne veni ...

Htio sam samo nekoliko haikua istaći, ali kako se zaustaviti ... A i ovo je samo mali dio ove knjige. Knjige koja će se čitati, i koja će ostati. Ona ima i u svom naslovu simboliku koja govori o nevenima, neuvenima, neprolaznosti. Ovi novi ne(u)veni, čak i onom „Haiku mozaiku“ daju novu snagu i veći status, koji i toj rukoveti podastiru cvijetno guvno,



ne samo za ukras i za okup, već da se sa njega vazdižu bljeskovi i grade stamenu krunu razgranatog stabla, na kome se cakle nesveli cvjetovi svih boja i nijansi, one i ove zbirke. I neke nove, naravno, koju sada sa velikom izvjesnošću valja očekivati.

Stihovi Slavke Dakvić su od onih nevena koji će ostati kao ukrasi crnogorske haiku poezije, i ne samo haiku, dok poezije bude, dok bude ičega. A kud ćeš bolje i ljepše.

**Zoran Raonić, haidin**



## ***Slavka Daković***

Slavka Daković je rođena 25. II 1943. godine u Kobiljem Dolu (Cetinje).

Do sada je objavila zbirke pjesama:



- „*Snoviđenje*” (1983),
- „*Lipe poetese*” (1988),
- „*Licem u lice*” (1995),
- „*Usamljeno ljeto*” (1996),
- „*Sa druge strane rijeke*” (2005),
- „*Hodočasni soneti*” (2006),
- „*Treperenja*” (2010),
- „*Haiku mozaik*” (2015),
- „*Metafora postojanja*”, (2017).

### ***Nagrade i priznanja:***

1. „*Trinaesti novembar*” - nagrada oslobođenja Cetinja (1978)
2. „*Marko Mašanović*” za 1986. godinu
3. „*Zlatna povelja*” na JU-ME Festivalu poezije, Subotica, 2004.
4. „*Zlatna povelja*”, III Međunarodni festival poezije, Novi Sad, 2004. godine
5. „*Povelja za najšepšu rimu*”, JU-ME Festivalu poezije, Subotica, 2005. godine
6. „XVIII JU međunarodni festival poezije, Subotica 2007. godine „*Povelja za visoko rodoljublje*”,
7. Virpazar, 2003, godine II nagrada za pjesmu o vinu
8. Virpazar, Festival vina i ukljeve, Specijalna nagrada za poemu o vinu 2006. godine

Član je Udruženja crnogorskih haidina.

Zastupljena je u Antologiji Dušana Đurišića.

Živi i stvara na Cetinju

## SADRŽAJ

Zaustavljeni trenuci .....	5
Zaustavljeni trenuci II .....	27
Čarolija na moru .....	43
Noćni ferali .....	49
Čovjek u moru .....	53
Ritam zanosa .....	59
Sa skalina .....	65
Dan sv. Vlaha .....	71
Niska bisera .....	75
Opet u moru .....	79
Nokturno maestrala .....	83
U jeku fešte .....	87
More mirisa i druge čari .....	91
Sunce mog sela .....	99
Toplina doma .....	109
Aprilske šale i zbilje .....	115
U noći .....	123
Argentinski tango .....	129

Na mjesečini .....	133
Neveni .....	137
Sjaj i sjene .....	145
Recenzija .....	155
Bilješka o piscu .....	163
Sadržaj .....	165

CIP